

شعر، آسان‌تر خواهد بود که برای حفظ کیفیت ساختاری شعر، حتا از پاره‌های درخشانی که به ساختار آن لطمه می‌زند، بگذرند و رأی به حذف آن‌ها دهند. اما برای گردآورنده این مجموعه، نه توان چشم‌پوشی از این شعرها بود و نه این‌که چنین دخل و تصرفی را به خود اجازه می‌داد. به ویژه آن‌که این شعرها، سروده‌های زندان‌اند و شرایط و فضای روزهای درد و شکنجه و کشتار را منتقل می‌کنند و هر واژه، هر نشانه و یا اشاره‌ای ارزشی ویژه داشته و حتا می‌توان گفت که به نوعی جنبه‌ی تاریخی دارند.^۲

- از آن‌جایی که عنوان شعر، نقش ساختاری در آن دارد و انتخاب عنوان از سوی گردآورنده، نوعی دخل و تصرف به شمار می‌آید، از این کار پرهیز کرده و برای شعرهایی که عنوانی نداشته‌اند، به ضرورت فهرست‌نویسی، تنها به آوردن مصرع نخست همان شعر بسنده شده است.

در رابطه با این مجموعه، همچنین گفتنی است که رعایت و کاربست نکات زیر بر اساس نظر و سلیقه‌ی گردآورنده بوده است:

- گزینش شعرها؛
- تقدم و تأخر شعرها، فصل‌بندی و تنظیم کتاب؛
- نشانه‌گذاری‌های دستوری و ساختاری؛
- فاصله‌گذاری میان بندهای شعر و نیز پرهیز از تقطیع پلکانی؛

۲. گردآورنده‌ی این مجموعه، حتا در زندان نیز تأکید داشت که اشعار سروده شده در زندان نباید به هیچ دلیلی، از جمله ضعف ساختاری، یا ضعیف بودن شعر در پاره‌ای جاها و یا ارضا نشدن سراینده، به دور ریخته شوند. چراکه برخورد ما با این شعرها، صرفاً ارزش‌گذاری و داوری هنری و یا ادبی کردن نیست (که البته به نظر من مجموعه‌ی حاضر از نظر هنری و ادبی نیز اثری موفق و ارزشمند است)